

Institut Guillem Colom Casanovas

Myotragus

Sóller

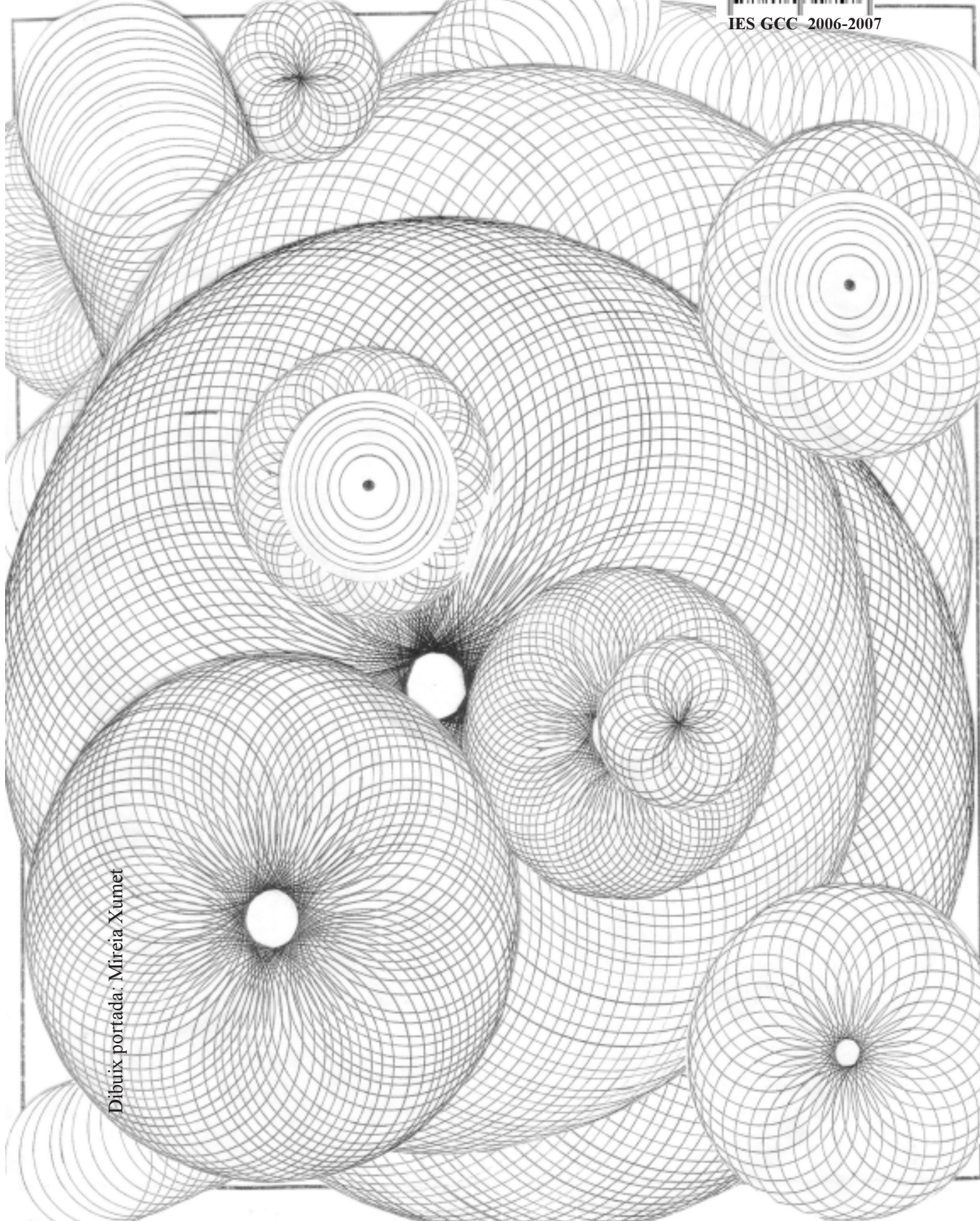
Myotragus n° 3

ISSN

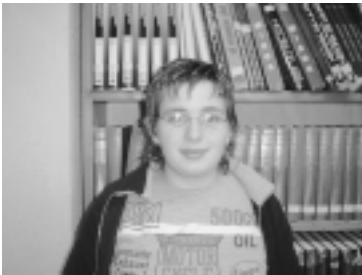
IES GCC 2006-2007

Dibuix portada: Mireia Xumet

MYOTRAGUS 06/07

<http://www.cuinant.com/institut.htm>

Redacció, fotografia i maquetació:

Cati Más. Lluís Baeza. Vicenç Pérez. Juan Antonio Fernández. Ixchel Lochman Dzohara Mancebo. Pere Rullan Estarelles. Lluís Reynés. Xavier Ruslau. Ana Leila Amorós. Magdalena Oliver. Margalida Font Oliver. Lidia Mª Galdo Luque. Maria Martínez Cifre. Lluc Amengual. Selena Komoroswky

Han col·laborat en aquest número:

Departament de llengües estrangeres. Departament d'educació plàstica. Xisca Garau. Toni Nigorra. Enrique Rodríguez. Alumnes i professors de PALIC, Alumnes de l'optativa d'energies renovables. Mayumi Sargent. Christoph Nicolas Reuter. Eloy Rojano Vargas. Fabio Parada.

Agraïments:

Sr. Guillem Bernat. Loli Fernández. Rosa Servera. Margalida Puig, Brígida Vaquer. Joan Morell.

Cordinador projecte myotragus '06-'07 :

Juan Antonio Fernández Vila.

IES

GUILLEM

COLOM

CASASNOVAS

06-07

PRESENTACIÓ

L'altre dia, mentre observava els alumnes i les alumnes de batxillerat a la desfilada que feren per tal de recaptar fons per al viatge de final de curs, és a dir, per acomiadar-se ja de l'Institut i la majoria molt probablement anar-se'n a la Universitat, vaig tenir una sèrie de pensaments: la capacitat de convocatòria que tenen els joves a l'hora d'organitzar algun acte, la força de voluntat per dur endavant el que es proposen, la participació a l'hora de realitzar una activitat... i això em va fer reafirmar-me en el que sempre he pensat i cregut: que vosaltres sou el present. Quantes vegades no he sentit que el jovent sou el futur? Idò, no. Els joves sou el present, sou vosaltres els que ara heu de parlar i sense por, sou vosaltres els que heu de voler marcar el futur de la societat on vivim, sou vosaltres els que, amb els vostres fets, ens heu de fer veure que encara som a temps de canviar i fer de la nostra terra un lloc més habitable, més sostenible, en definitiva, més humà.

Però alhora tot això comporta més compromís, més participació i d'això, si vosaltres voleu, en teniu molta capacitat, ho heu demostrat! Participació és una paraula que a mi sempre m'ha atret, m'ha fet implicar en molts projectes. Us puc dir que vénc, o sóc, d'una generació que no ho ha tingut gens fàcil, ja que a l'educació, o millor dit el temps de la nostra educació – escolarització, ens ho donaven tot programat, no teníem cap opció a decidir si volíem anar d'excursió, al teatre, al cinema i, molt manco, programar i triar un viatge d'estudis, sempre obligats a fer tot el que ens marcaven.

Ara teniu un munt de possibilitats de participar: col·lectius de la fira i firó, diverses organitzacions socioculturals, cavalcada de reis, Sa Mostra, teniu una oficina de joventut on informar-vos i orientar-vos

i que és oberta per a escoltar els vostres suggeriments. Teniu moltes eines per anar endavant i treballar, perquè el vostre futur sigui encara millor que el present.

Sóc conscient que a la nostra societat, i concretament als pobles que ens ha tocat viure, encara hi manquen moltes coses, ja sigui a nivell cultural, social o esportiu, però insistesc, sou vosaltres qui ho heu de fer possible amb la vostra opinió. Us anim que sigueu valents i, així com demostràreu tenir

capacitat i interès per organitzar una desfilada, també en tingueu per organitzar o, si més no, ajudar-nos a organitzar el nostre/vostre futur. **MOLTS D'ANYS.**

Guillem Bernat
Desembre 2006

MYOTRAGUS BALEARICUS

Pere Rullan

El Myotragus Balearicus era d'uns tres pams d'alçada i amb dents incisives similars a la de les rates i ulls situats en posició frontal. Tenien les cames curtes i això els dificultava córrer però, en canvi, els afavoria a l'hora de caminar i també a per amagar-se de possibles depredadors i s'alimentava de vegetació com les cabres actuals. El nom Myotragus vol dir cabra – rata. Foren dels primers pobladors de les illes de Menorca i Mallorca durant el Quaternari. Fa 5.000 anys que va

Cova de muleta

William Waldren

desaparèixer, s'ha pensat que la caça intensiva, la introducció de les ovelles i les cabres per part de l'home i tal vegada alguna malaltia nova provocaren la seva extinció. Les primeres restes d'aquest extingit animal, varen ser descobertes per William Waldren (1968) a una de les seves excavacions a la cova de Muleta.

Myotragus Balearicus

Fotografies extretes de pàgina web del Doctor en Arqueologia William Waldren i del museu "Deià Archaeological Museum And Research Centre", un centre d'investigacions sobre la prehistòria mallorquina. Web en anglès <http://www.briegull.com/waldren>

Alumnes d'Energies Renovables i Medi Ambient (3r d'ESO)

Què és l'efecte hivernacle?

Tots sabem que dins d'un hivernacle agrícola la temperatura és més elevada que a l'exterior sense necessitat d'utilitzar cap tipus de calefacció. Això és degut perquè el plàstic protector deixa passar l'energia calorífica del sol, però no la deixa sortir.

D'igual forma, l'atmosfera terrestre està constituïda per tota una sèrie de gasos. L'energia que arriba del Sol es reflecteix a la superfície de la terra i es transforma en radiació infraroja, una part de la qual s'escapa de nou cap a l'espai i la resta és absorbida per aquests gasos de l'atmosfera, funcionant així com una flassada que esclafa la terra. Gràcies a aquest fenomen la temperatura mitja del planeta Terra és d'uns 15°C ja que si no existís això, aquesta seria de -18°C, la qual cosa dificultaria molt l'existència de la vida. Per tant, l'efecte hivernacle natural no és dolent.

Quins són els gasos responsables de l'efecte hivernacle?

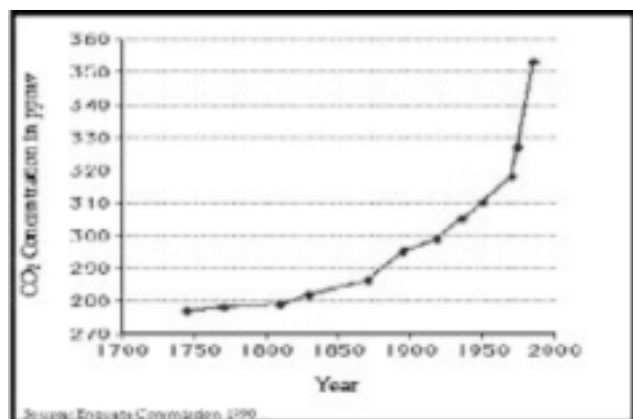
Els principals gasos són 5 : diòxid de carboni (CO₂), el metà (CH₄), els òxids de nitrògen (NO_x), el vapor d'aigua (H₂O), i l'Ozó (O₃), els quals ja estaven presents de forma natural abans que els homes els comencessin a alliberar a l'atmosfera.

Però, què ha fet l'home per a incrementar l'efecte hivernacle?

Des de la revolució industrial (Mitjans del segle XIX), l'ésser humà s'ha dedicat a cremar combustibles fòssils (Carbó, petroli i gas natural) per tal d'utilitzar-los com a font d'energia i com a combustibles per als seus vehicles i màquines. La combustió d'aquest allibera a l'atmosfera grans quantitats de CO₂ i NO_x que com s'ha mencionat són gasos que eviten la sortida del calor (radiació infraroja) cap a l'espai. Aquest gasos havien estat atrapats en el carbó i el petroli durant milions d'anys, però en cremar-los aquests s'alliberen, fent la "flassada" de l'atmosfera més gruixuda.

Aquesta gràfica ens indica l'augment de CO₂ espectacular que s'ha produït a l'atmosfera en els darrers 300 anys i es veu com ha augmentat notablement des de mitjans del S.XIX (1850 en endavant). Això ha estat conseqüència de les activitats humanes i la crema de combustibles fòssils. Paral·lelament, la temperatura mitjana del planeta ha pujat uns 0,6°C en els darrers 130 anys, tot i que en els propers anys la pujada podria arribar als 2°C.

(conseqüències i mesures a prendre a la pàgina 22)

APRENENT UN POQUET DE METEOROLOGIA

Text: Enrique Rodríguez. Fotografies: Veu de Sóller, Diari Última hora i Enrique Rodríguez.

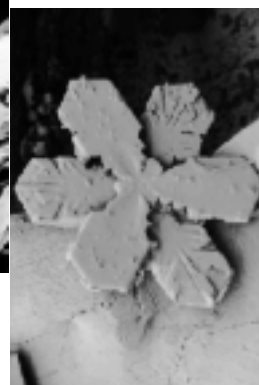
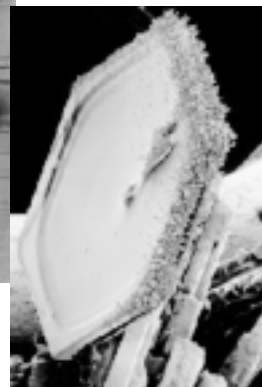
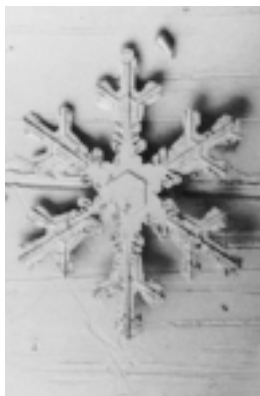
Ara que s'acosta l'hivern i el fred comença a fer acte de presència a les nostres illes és un bon moment per xerrar d'un fenomen meteorològic poc freqüent als pobles de la nostra illa però que cada any ens fa una visita als cims de la Serra, la neu.

Així, tots els anys podem gaudir de l'estampa blanca del penyal des Migdia, l'Ofre, els Cornadors i el cim d'Alfàbia. Menys habitual és veure caure flocs de neu a la vall de Sóller, tot i que a la ment de tots segur que ha quedat enregistrat el 26 de gener de 2005, un dimecres en el qual Sóller i gran part de l'illa varen quedar decorats amb una coloració blanca poc habitual, gràcies a la nevada que hi va caure.

Però que us pareix si coneixem un poquet més algunes curiositats de la neu?

- Com es forma la neu?

La neu es forma en els núvols quan la temperatura és igual o inferior als 0°C. Allà dalt, dins del nívol, les gotes d'aigua es converteixen en cristalls de gel que cauen quan tenen un cert tamany. Si durant el seu recorregut cap a baix la temperatura de l'aire no supera en cap moment els 2°C, el floc de neu arribarà sense fondre's al terra. És a dir, que perquè hi caigui neu a Sóller la temperatura de l'aire haurà de ser propera als 2°C (per tant, no fan falta els 0°C).

- Sabíeu que no hi ha mai dos flocs de neu igual? .

Això és perquè quan l'aigua és congela es dona un procés de cristal·lització (durant el pas de líquid a sòl·lid) que mai no és igual per a cada floc de neu ja que les velocitats de refredament i la incorporació successiva de cristalls de gel al floc de neu solen ser diferents. No obstant això, tots tenen forma hexagonal.

Sabíeu que la neu té una capacitat de funcionar com aïllant acústic?

Quan cauen els flocs de neu aquests tenen una major capacitat aïllant que l'aire i l'aigua i d'aquesta manera tots els renous queden amortiguats. És per això que quan neva sol regnar un silenci especial a l'ambient, destacant només el petit renou dels flocs quan xoquen amb el terra.

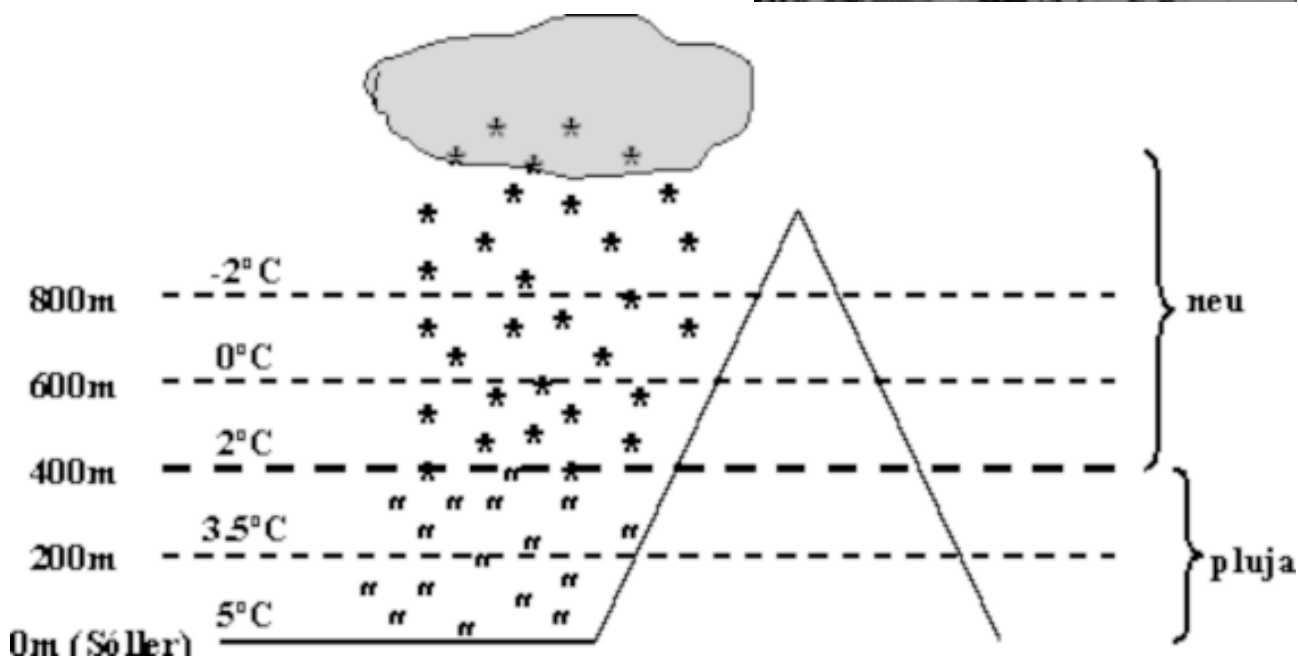
Continua a l'altra pàgina...

Text: Enrique Rodríguez Fotografies: Veu de Sóller, Diari Última hora i Enrique Rodríguez.

- Com calcular la cota de neu?

Bé, això no és gaire difícil. Només basta saber un poc de "mates". La temperatura baixa $1,5\text{ }^{\circ}\text{C}$ cada 200m que pujam en altitud (és per això que fa més fred a les muntanyes que a les valls). També sabem que fa falta una temperatura d'uns 2°C o inferior per tal que els flocs no es fonguin. Així, si està plovent a Sóller amb una temperatura de 5°C , on es trobarà la temperatura de 2°C i, per tant, la cota de neu?:

Sóller es troba aproximadament a nivell de la mar (això no és del tot cert tot i que pràcticament podem considerar que sí). Si la T. és de 5°C i sabem que necessitam 2°C per tal que nevi (és a dir, 3°C menys) amb un càlcul senzill veurem que aquesta temperatura la trobarem a uns **400m** d'altitud i, per tant, aquí es trobarà el límit entre la neu i la pluja. Per damunt de 400m hi caurà neu o aigüaneu i per sota hi caurà pluja.

Què és l'aigüaneu?

Es diu que cau aigua neu quan la temperatura és propera als 2°C i, per tant, ens trobam en el límit de temperatura per a la neu. En aquestes condicions solen caure flocs de neu barrejats amb gotes de pluja.

Finalment, pels amants de la neu us deix algunes fotos del blanc element a la nostra illa i a la nostra vall.

Dzohara

Enguany els alumnes de 2n de batxiller treballen de valent per aconseguir diners pel viatge d'estudis. Varen vendre coques, menjar per fer torrada, organitzaren un concert (Contreres: ets un mite...), i seguint amb la tradició de l'institut, una desfilada. Com cada any, la desfilada tingué moltíssim d'èxit. Quinze minuts abans de començar ja s'havien venut totes les entrades que s'havien previst i encara hi havia gent fent cua per a comprar-ne'n una. Això va fer que als vestuaris els/les models es posassin encara més nerviosos (si això era possible...) i que algunes noies es retoquessin el maquillatge per desena vegada. Però tots/es sortiren molts guapos/es a la passarel·la i deixaren el llistó molt alt per al curs que ve. Encara que la rifa va ser una mica descontrolada (Colin: les paperetes es rifen per colors...), la festa a les Escolàpies va ser el segon èxit del vespre, ja que s'hi presentà tot el jovent del poble i bona part dels professors de l'institut.

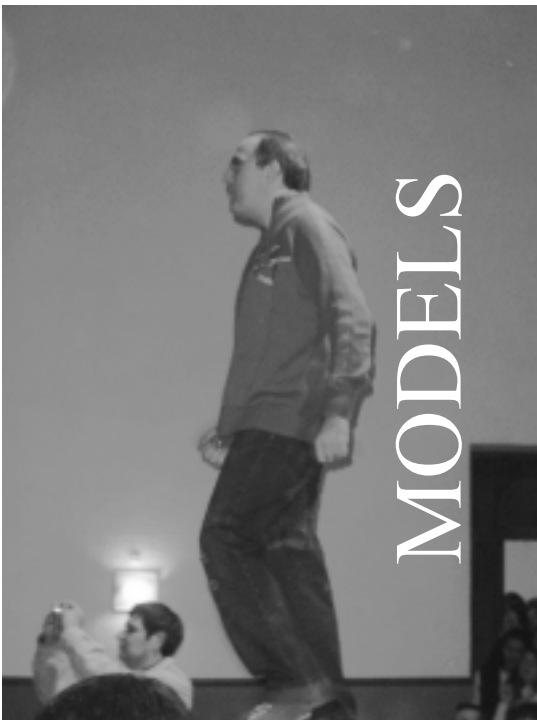
Des de Myotragus us felicitem per la bona organització de totes les activitats que es dugueren a terme i us desitjam que el vostre viatge sigui inoblidable: ho mereixeu *craks*.

ÇORFSE TREBALL EN EQUIP MÚSICA

col·laboració
Myotragus

La música FUNKY es un estilo de música que nació en América del Norte a partir de 1965. La música Funky es fruto de la evolución de la música SOUL, un estilo de música negra que nació a partir de la mezcla de música GOSPEL (Música negra propia de las iglesias) Y R&B (Música negra de gran dinamismo y expresión sensual) a través del pianista ciego RAY CHARLES.

El creador de este estilo de música fue JAMES BROWN cuando creó la canción **“Papa’s got a brand new bag”** ; a partir del “Down Bit” (una técnica musical basada en el sonido o “bit” del bombo y la caja del actual HIPHOP, es decir, acentuando el primer sonido del compás)

Mayoritariamente todas las canciones de FUNK reflejaban la sociedad norteamericana de aquella época, una sociedad rodeada de problemas raciales contra los negros que impulsaba disturbios callejeros y manifestaciones contra el gobierno por la lucha de la igualdad de derechos.

Este hecho se vio muy reflejado en la ciudad de los Angeles donde James Brown y su batería se inspiraron a partir de esto para crear **“Cold Sweat”** una canción que defendía los derechos de la sociedad negra y que se convertiría en una joya acústica en el futuro. “Cold Sweat” defendía también un sueño, basado en los mismos ideales del sueño de Martin Luther King, un gran político que quiso defender que las personas de color también tienen derechos.

Cuando en 1969 muere asesinado el dr. Martin Luther King, James Brown decide seguirle metiéndose en política y creando una sociedad negra que fuese escuchada por los blancos, una sociedad capitalista. Capitalista, no para hacerse rico, sino para sacar a su gente del agujero en que se encontraban. A partir de aquí James Brown compone **“Say it loud, I’m black and I’m proud”**(Dilo fuerte, yo soy negro y estoy orgulloso)

Otro grupo de Funk muy famoso fue **“SLY & THE FAMILY STONE”**. Este grupo procedente de San Francisco, lugar donde se podía respirar la paz con gran igualdad entre todos y todas, invitaba a bailar a todo el mundo. No importaba de dónde fueses, si tú querías bailar, si tu cuerpo lo pedía, no hacerlo era un pecado. Esta idea se vio reflejada en su canción **“Dance to the music”**. Y es que no bailar era pecado porque bailar para Sly era una forma de rezar, no para la iglesia, sino para la libertad de cada persona. De manera espontánea, es decir, sin planear lo que cantar, este grupo se convirtió en un símbolo de revolución social como James Brown.

La discográfica MOTOWN RECORDS, discográfica que no tuvo éxito comercial en Detroit a causa de no hacer componer a sus grupos subordinados música adaptada a la ideología de la sociedad Estadounidense que en ese momento estaba en contra de la Guerra de Vietnam, se muda a Nueva York y cambia de pensamiento musical y se adapta a la sociedad para volver a empezar de cero en 1969, año de la muerte de Martin Luther King.

Motown se encargó de construir en esta nueva ciudad una fórmula Funk en sus grupos de música. Fue un caso importante la creación de una canción Funky a partir de la fusión del grupo de POP, THE TEMPTATIONS y el grupo Funk, THE FUNK BROTHERS dando lugar a **“Ball of Confusion”**.

Otro producto Funk destinado a la venta fue la canción **“Superstition”** de Steve Wonder.

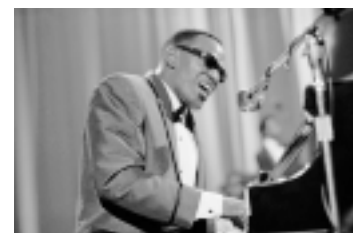
Desde otra óptica, James Brown se separó de su anterior grupo, uniéndose al de **BOOTSY COLLINS**. Collins tenía la magnífica cualidad de ser un líder del público como James Brown. No obstante, su actitud no le gustaba demasiado a Brown porque le quitaba protagonismo.

Posteriormente, y por asuntos de dinero, Bootsy Collins abandona la Banda de James Brown y se introduce en un grupo Funk de los Estados Unidos muy peculiar, B-FUNK. Collins en este grupo se sintió más integrado debido a su manera tan singular de actuar en el escenario. Un personaje muy importante de este grupo fue **GEORGE CLINTON**; un personaje vivo, feliz y loco porque creía que la risa era una manera muy buena de superar el desprecio a la sociedad negra. Era un personaje muy extrovertido y una manera de apoyar su actitud frente a los prejuicios de la sociedad sobre los negros, fue crear la llamada **“MATHER SHIP**, una **“nave espacial”** de grandes dimensiones (que desapareció en poco tiempo por la dificultad de mantenerla) a través de la cual Clinton se transportaba a todos los escenarios de música en los que actuaba para transmitir un mensaje: Soy Funk y Canto Funk. Un mensaje poco importante para la mentalidad de hoy en día, pero que en aquella época fue un paso muy importante en la sociedad negra norteamericana.

A finales de los 70 nace un nuevo estilo de música surgido a partir de la música Funk, este fue el HipHop y uno de sus primeros creadores fue Afrika Bambaataa en la canción **“Unity”**, canción cantada por Bambaataa y por James Brown y que representó una de las primeras señales de vida de este nuevo movimiento cultural que hoy en día, 2007, es una cultura muy desarrollada, con una corta pero gran historia que contar.

Bootsy Collins

Ray Charles

James Brown & Afrika Bambaataa

Fabio ens recomana, per a completar aquest article, un documental sobre la música Funky fet per la BBC. El podreu descarregar amb el vostre programa d'intercanvi de fitxers buscant en nom Myotragus Funky

Juan Antonio Fernández

Per a aquesta ocasió juntarem dos arts: cinema i gastronomia. Ambdós molt units si tenim en compte que una de les primeres pel·lícules que es varen projectar, tenia com a eix principal mostrar el moment del berenar d'un bebé, ni més ni manco que el fill d'August Lumiere, precursor del cinema (LE REPÀS DU BEBE, 1895).

Des de les hores i fins avui en dia, han estat moltes les vegades que s'han unit ambdós arts, tant a nivell de cinema independent amb actors desconeguts com amb grans super-produccions amb actrius i actors famosos. Filmacions actuals i clàssiques que garanteixen una bona estona i pot ser algú agafa qualque idea per a dur-la a la pràctica, si és així m'ho dieu.

Començarem aquest viatge per la producció Grega: **A touch of spice (2003)**; del director també Grec, Tassos Boulmetis i traduïda a la nostra terra com a: *Un toc de canyella*

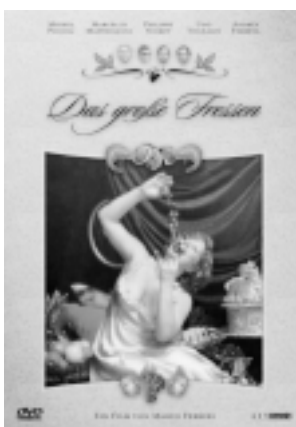
La història ens situa a la vida de Fanis, que després de més de 30 anys de separació prepara l'arribada del seu padri Vassilis, un filòsof cuiner, a Atenes. Aquesta espera el porta a recordar els consells del seu padri en els primers cuinats.

Una altra pel·lícula que no pot faltar dins aquest recull és la coneguda per tots: **Com a aigua per a Xocolata, d'Afonso Araus (1992)**, basada en la novel·la del mateix títol de l'escriptora Laura Esquivel. La història transcorre al Mèxic de finals del segle XIX, on Tita que és l'última de tres germanes està obligada a tenir cura de la seva mare fins a la mort. Això implica la impossibilitat de Tita de casar-se amb el seu únic amor, Pedro. La cuina es converteix en el centre de la vida de Tita, un espai de llibertat i creació on pot donar ales a la seva passió. La cinta presenta el menjar com un element màgic i encisador dins la vida dels protagonistes. Cal destacar els banquets amb flors que causen èxtasi als comensals, el mateix èxtasi que sofreixen els espectadors, amb una pel·lícula intensa, màgica i amb fort trasfons sentimental.

Si seguim el nostre viatge ens aturem a una altra història que porta la xocolata com a ingredient principal. Es tracta de **Xocolat, una producció de l'any 2001, dirigida per Lasse Halström**, i protagonitzada per Juliette Binoche i Jonny Deep. La pel·lícula ens situa en una típica població francesa on la vida pareix impertorbable, fins que arriba al poble Vianne i la seva filla, per a obrir una xocolateria Maia, plena de dolços que trastocquen la vida dels ciutadans, fins que el batlle del poble decideix posar-hi remei i visita les nouvingudes a la seva xocolateria. Una comèdia tendra i gustosa i molt, molt dolça.

Moltes més han estat les pel·lícules amb la cuina com a protagonista principal, que sens dubte ens garanteixen unes estones entretingudes i com ja he dit abans, per ventura, en treiem alguna idea per a la nostra taula. Aquí en teniu unes petites recomanacions: El festí de Babette, de Gabriel Axel, 1987; American Cuisine, del director Jean Louis Piton, 1998. Le Grande Bouffe (1973) del director Marco Ferreri o Comer, beber, amar (1994) de Ang Lee.

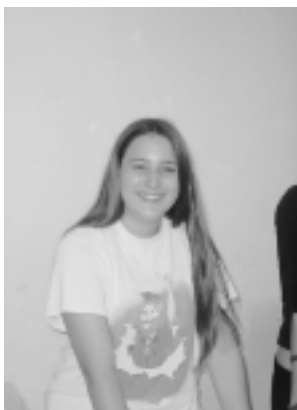
Queden moltes més pel·lícules per comentar, però com que l'espai comanda, ho deixam per una propera trobada.

ELS PALIQUENYOS

Text i fotos: Lluís Baeza

Entre els alumnes que cada any comencen al centre, hi ha un grupet un poc especial. Són els nouvinguts d'altres països, que primer s'han de dedicar a estudiar la llengua i la cultura d'aquí abans de poder incorporar-se totalment amb la resta de companys. A l'aula 106 trobareu aquesta petita ONU, dirigida per Xisca Garau, una veterana a l'hora d'integrar-los entre nosaltres. En trobam de diverses procedències. Per exemple, Imad Dahouhi és de Nàdor, una ciutat del Marroc. Fa set mesos que va arribar, fa 3r d'ESO, i no té germans aquí. Diu que no li ha resultat difícil fer-se amb el lloc, tot i que els horaris escolars al Marroc són diferents. S'enyora un poc de la vida al seu país, de la família i dels amics. Normal, sinó seria un poc alienígena. Santiago i Fernanda són brasilers, de Curitiba, un lloc en què sempre fa calor, per això d'aquí els va sobtar el fred, i l'escola, que troben molt, molt diferent a la del país carioca. Igual que el menjar, que no s'hi assembla gens. Naira és una altra alumna del Brasil, fa 1r

d'ESO, i s'està adaptant molt bé, probablement perquè els cosins l'han ajudada, Michael i Miriam, que arribaren el curs passat. També de Sudamèrica és Àngelo, concretament de Colòmbia, de la ciutat de Cali. Fa un any que és aquí i ara fa 2n d'ESO. La representació argentina la té Sofia, una *portenya* arribada a Bunyola fa 4 mesos. Viu a una possessió, i la vida li ha canviat molt: de viure a una de les ciutats més grans del món ha passat a viure al camp, a un poble que troba molt petit. Un cas molt especial és el d'Alex i Melissa, originaris dels Estats Units, però autèntics ciutadans del món. La professió de son pare, militar, els ha fet viure a uns quants països, com Itàlia, i Sóller és el darrer poble on aturaren fa ja un any i escaig perquè la mare és sollerica, d'aquelles que s'uniren amb soldat de la base del Puig Major. Aquests germans californians han tingut més dificultat amb l'idioma pels anys que han rodat per l'estranger, la qual cosa els ha fet més difícil establir amistats, més a Melissa que no a Alex, més extravertit i xerrador. Finalment tenim a Marlene, de quinze anys, que viu a Sóller però és de Veneçuela. Li costa molt parlar en català, i com molts altres l'entén però no s'acaba de llançar a parlar-lo. Diu que l'han acollida molt bé, però té ganes de tornar a Veneçuela per veure els seus amics.

De l'intercanvi de cultura es podem aprendre moltes coses, entre elles a assaborir nous plats i elaboracions de l'altre racó del món. Aquí en teniu una mostra de com la cuina no coneix barreres i fronteres.

Brigadeiro (Brasil)

Ingredients:

- 1 poquet de xocolata rallada
- 4 cullerades grosses de cacau en pols
- 2 cullerades grosses de mantega
- 250 grs de llet condensada.

Elaboració:

Posau dins una olla tots els ingredients , excepte la xocolata rallada i ho posau a coure a foc fluix, sense deixar de remenar , uns 10 minuts; fins que quedi una crema homogènia i espesa. Deixau-la refredar i llavors feis bolletes petites que passareu per la xocolata ratlada. Presentau els dolços dins una càpsula de paper .

Aquesta activitat es va completar amb altres degustacions de països com Veneçuela o Marroc, Per a final de curs presentarem el nostre treball a tothom , fins a les hores bon curs i bon profit.

CONSUMIR DROGUES, VAL LA PENA?

Xavier Rushlau Enseñat

Les drogues són substàncies que administrades per qualsevol via afecten el sistema nerviós central entre d'altres òrgans, produint dependència i altres alteracions.

Totes les drogues modifiquen el funcionament del sistema nerviós. El cervell és l'òrgan més gran de l'encèfal i la seva capa més externa és l'escorça. En ella té l'origen la major part de les funcions superiors com el pensament o el llenguatge.

Les drogues estimulants com la cocaïna i les amfetamines augmenten l'activitat de l'escorça cerebral. Les drogues depressores, com l'alcohol i alguns psicofàrmacs, redueixen l'activitat de l'escorça. Com pots veure les drogues modifiquen el comportament i la personalitat de les persones que les consumeixen.

Val la pena consumir drogues per divertir-se? Aquí tens una llista de les drogues més consumides, breument explicades

- Alcohol: El seu consum ha estat freqüent durant la història, però a partir de la Revolució industrial anà a més. És la droga més consumida en qualsevol edat, en tots els grups socials i sexes. Es consumeix per part de la gent jove en grans quantitats, sobretot, els caps de setmana. Les dependències alcohòliques més greus es produeixen a edats més joves.
- Cannabis: El cannabis es conrea des de l'any 3000 aC, tant des de la seva vessant de la fibra de cànem com per la seva suposada utilitat clínica. A Occident a l'antiguitat, pràcticament era només en mans de bruixots, però a partir dels anys 60, amb l'entrada del moviment hippy el seu consum es va fer molt popular a Amèrica i Europa i es va convertir en la substància il·legal de major acceptació social. Pel seu consum el cannabis es presenta de tres formes: marihuana, haixix i oli d'haixix

(Segueix a l'altre pàgina...)

Descobrir nous sabors

Tenir tatuatges "xulos"

Fer molts d' amics

Descansar ... per sempre.

- **Cocaïna:** La cocaïna és un alcaloide que s'extreu d'una planta nomenada *Eritroxillum Coca*, arbust originari de Perú i Bolívia. Hi ha constància que permet afirmar que ja existia des del 3000 aC. Era mastegada pels indígenes sud-americans per aprofitar els efectes estimulants i alleugerir el cansament que provocava el treball. També s'aprofitava per treure les ganes de menjar i per estar despert durant tot el dia. L'any 1862 els laboratoris Merck d'Alemanya van obtenir els primers grams d'aquest alcaloide. El segle XIX el va convertir en un producte fonamental en innumerables medicines casolanes. Durant disset anys va ser un component més de la popular Coca-Cola fins que es va veure el seu perill d'addició i es va eliminar de la seva fórmula.
  - **Drogues de disseny:** L'èxtasi està fabricat a partir d'un producte farmacèutic, la 3,4-metilendioximetamfetamina, ($C_{11}H_{15}NO_2$) coneguda també pel seu acrònim MDMA. La van fabricar l'any 1914 els laboratoris Merck d'Alemanya per rebaixar les ganes de menjar, no es va arribar a comercialitzar per la seva falta d'utilitat terapèutica. Químicament és a mig camí entre les amfetamines i la mescalina, però farmacològicament té efectes sensiblement diferents als d'aquestes dues substàncies.
  - **LSD:** Són les sigles de la dietilamida de l'àcid d-lisèrgic. Té un aspecte de pols blanca. Es desfà en aigua i alcohol. Es pren dissolt amb begudes, dins de galetes, en terrosos de sucre, en càpsules, injeccions, etc. És un producte sintètic que s'extreu del claviceps del sègol (*Claviceps purpurea*). Per produir-ne es necessiten uns bons coneixements tècnics i és de fabricació clandestina.
- Tabac:** El tabac és una planta del gènere *Nicotiana tabacum* que a partir de les seves fulles, es fumen, s'aspiren, es beuen o es masteguen. Es pot cultivar en diferents climes.

MAGADALENA OLIVER.

Repetir curs és una cosa molt “chungu”, malgrat n’hi ha molts que s’ho prenen de “cachondeo”, però a la llarga, malgrat no ho sembli i creguem que és un do, ens pot dur molts de problemes.

Per això us he fet un llistat amb coses que poden passar s’hi repetim curs.

1. Tiram un any de la nostra vida al fons. Ala! Com que tenim anys de sobra...els anirem perdent fent el “vago” de mala manera.

2. Hem de fer exactament el mateix que el curs passat. I si encara ens recordéssim d’alguna cosa seriem els primers de la classe, però com que no vàrem escoltar els professors ni quan deien que havíem d’anar al cine, ara quedam com uns porcs, xerrant malament.

3. Ens separen dels nostres amics de sempre i de l’ambient tant bo que havíem format. Ido, ara toca fer de “baby sisters”. Que no us adonau que pareixem “papà i mamá gallina”???

4. Haurem de passar un any més a l’escola estudiant, com que ens agrada tant...segur que alguns els fa pena i tot, deixar-la, repetirem curs per estar un any més amb ella, fins que ens jubilem, no?

5. I si per una casualitat de la vida ens proposam estudiar una carrera (sembla impossible però pot passar), idò, qui seria és viu de voler un al·lot que ha repetit més pics que en Garfield quan hi ha lassanya per dinar. I no parlem d’intentar voler ser algú estudiant a la universitat dret o medicina, sembla ficció, no? Què voleu, que el món estigui ple de delinqüents, sense estudis. L’escala més baixa de la societat.

6. Veureu com podem arribar a ser de marginats. “Ei! Mira aquell pingat que ha repetit!” “Però si aquest ja té cadena perpètua a l’institut!”.

7. Passar un estiu “d’aupa”, perquè com a mínim ens empenedíssim de no haver fet res durant l’hivern tenim l’oportunitat d’arreglar-ho per setembre, però per això haurem de estudiar molt durant l’estiu i no podrem sortir de la nostra habitació ni per anar al bany.

8. El “super càstig” que ens donen a ca nostra. Com que ja no ho passam malament de per si...doncs, tres mesos sense la “Play”, dos sense sortir i un sense mirar la “tele”. Talment Julián Muñoz a l’operació Malaya.

Bé, per ventura m’he passat un poc amb el que us he dit, però és que si no es xerra així no reaccionarem mai, i així i tot n’hi ha que arrabassaran aquesta fulla, m’enviaran a la merda i faran com si res, però jo ho havia d’intentar ja que jo sé el què és això de repetir...

A més, els únics avantatges que hi pot haver són conèixer gent nova, que mai no va malament, i no haver de comprar els llibres, si és que no els canvien, que tanmateix sempre els canvien. Idò, ni els llibres que ens serveixen!!!!

I ara, si pensam un poc, per variar, i feim funcionar un poc l’única neurona que ens queda, no trobau que val més la pena fer un poc d’esforç durant l’hivern i després treure unes “notasses”, que ens regalin la moto i gaudir de l’estiu com a porquets? Idò, a que punyetes esperau?

Institut o corral de porcs???

MAGADALENA OLIVER

Aquesta és la típica pregunta que és deu fer tota la gent nova que entra a l’institut i nosaltres mateixos se ben cert que també ens l’hem feta molts de pics. Però ja n’hi ha molts que estan avesats i que gaudeixen tant que fins i tot hi col·laboren.

Que és que a vosaltres no us fa enveja veure per la tele el súper institut de “Rebelde Way”, “Rebelde”, o “SMS”?

Val que això és a la tele i tot el que voleu, però si nosaltres volguéssim podríem aconseguir que això, com a mínim tingués pinta d’institut i no de la casa de “Gran Hermano”.

Perquè no em direu que us encanta veure el pati tot ple de fems, que més que un pati pereix un abocador de fems, o les aules totes pintades i es mobiliari fet un oi.

Idò, si no us agrada, que punyetes feim aturats veient els fems tirats per terra i les papereres buides. Jo crec que hauríem de fer un pensament i col·laborar un poquet més. Perquè de tots depèn que aquest institut tingui una pinta un poc digna, perquè de res serveix que hi hagi unes dones que es passen tot el dia fent net i deixant-ho tot super bé perquè després venguem nosaltres per darrera i ho tornem a embrutar tot. Per què punyetes vénen a fer net, idò, aquestes donetes???

I després, els banyes. Heu vist com estan? Allò pareix més “Son Banyà” que no un simple bany de al·lotes. I les portes? Que us pensau que sou Picasos? Pensau en l’efecte que s’enduu qualsevol persona mínimament civilitzada que entri als lavabos o que passegi pel pati. Que deuen pensar de nosaltres!?!?Doncs la veritat, que seim uns porcs!!!

Ja, ja ho sé que no tots, sempre hi ha excepcions, ja ho sabem, però sempre és una minoria. A veurec si de qui poc aconseguim que aquesta excepció es converteixi en una normalitat.

Durant aquest curs la secció gent d'aquí farà una sèrie d'entrevistes a la gent de l'institut que es dediqui al món de la música o que li interessi. Si vols participar fes-nos-ho saber .

La primera entrevista es a una noia que l'hem pogut veure actuar a algunes festes, i que enguany ha tornat a l'institut; el seu nom es Catiana Colom; i com podem veure durant l'entrevista vol ser Dj.

1. Quin curs fas? Ara mateix estic fent primer de batxiller, però també he fet el cicle formatiu de grau mitja d'administració i gestió en aquest institut.

2. Quin és el teu hobby? És la música, escoltar molta música, sobretot electrònica i punxar-la.

3. Per què la musica? Perquè m'agrada molt. La música és "l'ànima de la meua vida", jo crec que sense ella la vida seria un error i un avoriment. Ja des de petita quan les meves amigues escoltaven la típica musica que escoltaves abans als 12-13 anys (spice girls, bom bom xip) jo ja me decantava per la musica ,diguéssim, més "marxosa", jo ja me comprava es Pionner o es Kenwood...Diriem que la passió i la il·lusió per la música ja me ve des de que era petita

4. Quan de temps fa que punxes? Va ésser dit i fet! vaig pensar...i perquè no? Per que no intent ficar-rme al món de dj? I he començat aquest estiu, me vaig comprar l'equipo de dj el mes de juny, i mai en sa meua vida n'havia tocat cap ni sabia com es deien els aparells que m'havia que comprar!! i tota sola, a poc a poc, i amb molta paciència n'estic aprenent, però jo aprenc ràpid eh!!

5. Com vares començar? Sincerament tota aquesta passió que tinc per ésser dj me ve d'un amic que és dj. Jo mai havia vist punxar i casi ni m'interessava saber-ne. Me conformava escoltar bones sessions, Però a partir d'aquí, veient-lo a ell, lo be que s'ho passava fent mescles i veient que la gent de la discoteca on feia feina s'ho passava bé amb la seva música i les seves mescles, vaig pensar... pues jo ho intentaré. Simplement pel fet de veure la gent gaudir amb la música que posa un mateix ja val la pensa ser dj!! per jo aquesta és una recompensa molt grossa... i va ésser a partir d'aquí quan em vaig començar a informar sobre el tema i a interessar-me de veres. A més, és com un repte propi que m'he imposat jo mateixa, aconseguir ser una bona dj i ser reconeguda pel meu esforç en solitari.

6. On has punxat i on tan proposat per punxar més endavant? De moment punxo a ca meua!! jeje, però vaig començar punxant a una festa que vaig fer, diguéssim

Entrevista.

caty_ana_@hotmail.com

Misstress Kty

__MuSiC iS mY aNsWeR__

minimelektromagnetism
 electro·house·minimal

que per estrenar-me davant es plats com a dj (va ésser un desastre em vaig posar super nerviosa quan em vaig veure davant tanta gent pendent de mi i de sa meua musica, i no me va sortir gens be), i ara darrerament he punxat a un parell de festes... De moment no m'han proposat punxar a cap lloc específic , però si m'ho proposessin jo encantada!!!!!!! però crec que pel fet d'ésser una dona tindré més dificultats en aquest món dels dj, ja que hi ha molts de prejudicis...

7. Quin tipus de musica punxes i perquè? És musica electro contundent, house i techno minimal, però jo me decantat per es primer, a mes crec que és l'estil que a la gent li agrada .Perquè?? perquè me fascina aquest tipus de música, m'anima els dies! res de reggeton ni rumba...ELECTRO

8. Has gravat qualque cd? Uffff, n'he gravat bastants de cds... m'agrada gravar-ne encara que sols els escolti jo, així quan els escolto veig on me equivocat i aquestes coses. Sóc una persona molt perfeccionista!!

9. Si no et dediques a la musica a que et vols dedicar? Jo ho dubto molt que em pugui dedicar a la música professionalment, perquè es molt difícil ser un bon dj i ser reconegut públicament, però almenys ho intentaré. Si no em va be, doncs, continuaré amb els meus estudis, m'agradaria fer la carrera de química o el grau superior d'administratiu, o...les dues coses!! jeje o millor dit, les tres!!

10. I on set pot trobar per xerrar amb tu? Doncs se'm pot trobar per aquí, per l'institut, o bé per qualsevol festa on hi hagi algun dj bo!! jeje o si no a la meua direcció de correu electrònic.

Magdalena Oliver.

Sabeu què significa reciclar? No? Idó jo vus ho contaré. Reciclar significa tornar a utilitzar un material que ja no serveix. Amb el simple fet d'anar separant els "trastos" que llançam al fens i tirar-los al contenidor que pertoca, ajuda molt al medi ambient. Però, sempre hi ha gent que li fa molta peresa fer ses coses i prefereix anar a lo fàcil, i passar de tot sense importar-li les conseqüències. Però tant de bo que no tot el món és així, perquè si nó això pareixeria un contenidor gegant on no hi voldrien viure ni

les rates, i això ja és greu!!! Que no és "guapo" veure els boscs plens d'arbres preciosos, respirar aire pur per tot, etc.? Idò, perquè no col·laboram per tal que això segueixi així i fins i tot pugui millorar? Bé, per ventura encara hi ha gent que no sap on va cada cosa i per què serveixen els diferents contenidors. Així que jo us ho explicaré un poquet.

Contenidor Verd: Vidre. Aquí hi podem ficar botelles, pots (conserva, perfumeria i cosmètica). Perquè ens entenguem: botelles de Malibu, Martíni i d'altres begudes; pots de maionesa, de la crema anti-arrugues i els pots de colònia de Dolce&Gabbana, entre d'altres.

Contenidor Blau: Paper i Cartó. Aquest contenidor és per a diaris, revistes, propaganda, capses petites, envasos per a ous i bosses de paper. És a dir: ses revistes de "Play Boy", "Super Pop", "Pronto", ...; es full on surt és careto d'en Zapatero o Rajoy, la capsa de bombons Nestlé que ens ha regalat l'al·lot i les bosses tan mones de "El Niño".

Contenidor Groc: Envasos. A dins seu hi toca haver els envasos metàl·lics (llaunes, alumini, xapes, ...) ,brics, envasos de plàstic per alimentació i per productes de neteja, bosses i envoltoris de plàstic i alumini. O sigui: llaunes de cervesa, la típica xapeta de "ROXY", brics de Puleva Omega 3 o del "suquet del cosí Zumosol", el pot de xampú "H&S" o els de Don Limpio i Fairy "miracle anti-greixos".

Bé, aquests són els tres contenidors més coneguts, però també n'hi ha per oli, roba, piles, etc. I com ja sabeu també hi ha Deixalles, que és on la gent duu les coses velles que ja no serveixen, com mobles, electrodomèstics,... Però això ja és material per a un altre article.

Com ja heu pogut veure, no és tan difícil separar el material i tirar-lo al contenidor corresponent, i pensau un poquet: tan costa desferrar el cul del nostre estimat sofà i deixar per un moment el comandament de la "Play" o la "Super telenovela" per anar a contribuir un poquet amb el medi ambient. Vosaltres decidiu!

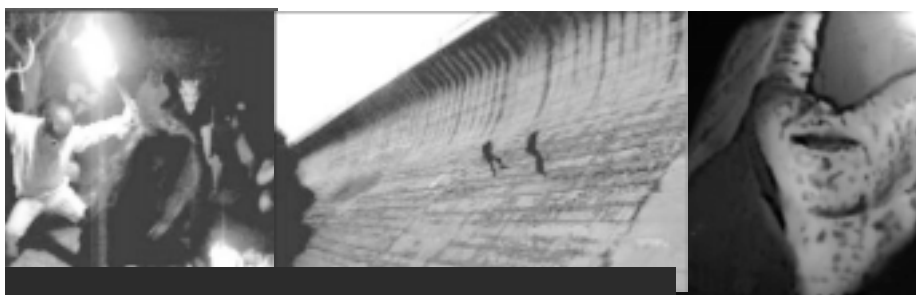

Maria Martínez Cifre

Encara que s'està intentant resoldre, tothom sap que dins aquest país, com en qualsevol altre, el feminisme és present reclamant la igualtat de les dones en tots els camps. Malgrat això tot sabem que aquesta igualtat costa molt de realitzar. És a l'àrea del treball on es donen més casos de desigualtat.

Ha sortit una notícia a la premsa on es mostra el darrer informe sobre la situació de la dona treballadora i mostra com encara, en el segle XXI, la desigualtat és gran. Convé fer una anàlisi de la situació:

Per què els homes s'indignen si la seva dona guanya més que ells...? per suposat que no es així en tots els casos, perquè cadascú té la seva forma de pensar, però molts d'homes han coincidit amb aquesta reacció. Com ja deveu esperar, us diré que no es just, però no només en el cas de les dones. Al'hora d'anar a cercar feina se'ns jutja per moltes coses que no tenen res a veure amb la nostra competència i no hauriem de deixar que passés, ja que d'aquí a uns anys serem nosaltres els que buscarem feina (per alguna cosa som aquí) i el lloc de treball on decidim guanyar- nos els doblers hauria de ser el més just possible amb tots. A ningú li agrada que el subestimïn i menys quan es tracta de cobrar.

PUBLICITAT

*¿Qué pasaría si la mayor amenaza jamás contada llegase a la
 ¿Y si nuestro destino estuviera en las manos de unos pocos?
 ¿Te rendirías... o morirías luchando?
 LLEGA EL FIN... LLEGA...*

LA ÚLTIMA BATA LL
 -CAPITULO PRIMERO-

SG ENTERTAINMENT PRESENTA UNA PRODUCCIÓN DE GRU
 JUANAN JORDAN, MANOLO LÓPEZ " LA ÚLTIMA BATALLA" VICENÇ REYNÉS, BEE
 XISCO HERNÁNDEZ, TOLO VIVAS, J. CARLOS BOTA, J. ANTONIO SINA Y ISMAEL
 MÚSICA DE STK SOUND EDITADA POR LLUIS REYNÉS VESTUARIO DE JUANAN JORI
 DIRIGIDA POR JUANAN JORDAN LLUIS REYNÉS Y BIEL MAS
 GUION, HISTORIA E IDEA ORIGINAL DE JUANAN JORDAN

SG
 2005, 2006 Y 2007 , SG ENTERTAINMENT Y GRUP M
 PRÓXIMAMENTE...

My death

I can hear birds singing... Where am I? Not at a known place... I open my eyes and see a few clouds hanging on a beautiful orange sky. The sun is just coming up, waking everybody up with its dazzling light. I get up to a sitting position, and realise that I'm on a small, old fashioned boat. I'm going from nowhere to nowhere, just gliding on a small river. I can see the shore. It's green, very green. There's grass everywhere, and trees full of life. They

dance with the breeze and talk to each other, living in harmony with animals and insects. Everything is organized and yet so unpredictable at the same time! I feel so calm, so good, so relaxed... I feel happy, at last. But I know this is only a dream I can't get to, a place where I'll never be, for it's too good to be true, too unbelievable for who I am. A sad lovely world I live in, unexistant are these places. With anger and pain has my happiness been extinguished long ago, and fear do I it will never be recovered again. So let me dream on with what I wish, let me live a lie while I close my eyes. Don't disturb me with your false promises, and let me die lonely, in silence.

Mayumi Sargent

Call it a premonition.

On our lovely planet Earth,
There were a lot of days full of light,
But now,
In a not too far future,
The light will turn bloody red,
Everything will be cold ,
And you'll think that your life is going on in a painful slow motion.
It won't end so soon.
In the futuristic world,
So hard and sad it sounds,
You will be staying alone in the darkness
But,
You don't know why,
Everything will keep moving around you.

You will see storms full of light and wind,
But you won't see the wonderful earth light again,
Only artificial light around.
All the nature resources will be used for industrial work,
And for a successful death bringing machine production.
But music will stay,
One of the last proves of our past.
And ,normal for human nature,
War and Aggression will come again and again.
And the surface of Earth will change,

Into deserts and mountains alone.
Cities will be completely deserted.
There will be a lot of feelings among people,
Anger for all these things,
And fear to be killed when they say what they think.
That's what played in my head,
We can call it a premonition,
Or just a more or less depressive futuristic vision.
Christoph
Nicolas Reuter 25/10/06.

In the future the water, the air, the fire will not exist but the people'll survive thanks to love and peace.

The war, the enemies, the aggression will not exist but the people'll survive thank to their friends and families.

The darkness, the fear won't exist but the people'll survive because of the flowers and trees.

THE PEOPLE'LL SURVIVE,
THE LIFE WILL CHANGE
AND THE WAR WON'T BE.

IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.
IN THE FUTURE.

Eloy Rojano Vargas

Be water, my friend

“Empty your mind. Be like water. Put water into a cup, it becomes the cup. Put water into a bottle, it becomes the bottle. Put water into a teapot, it becomes the teapot. Water can flow, it can creep, drip or crash! Be water, my friend”

BRUCE LEE (Born in San Francisco California 1940 / Death in Hong Kong July 1973))

L'efecte hivernacle i el canvi climàtic: Conseqüències i mesures

Grup d'Energies Renovables i Medi Ambient 3r d'E.S.O.

Que passarà si no reduïm les emissions de gasos d'efecte hivernacle a l'atmosfera?. Encara no es tenen del tot clar quines seran les conseqüències finals de l'increment de l'efecte hivernacle. No obstant això, es creu que en els propers 50 anys s'aniran produint un canvi climàtic que provocarà:

1.- Pujada molt notable de la temperatura del planeta (2-3°C) amb les greus conseqüències que això suposa.
2.- Reducció brusca de les glaceres dels Alps i desaparició de les glaceres que encara existeixen al Pirineu.
3.- Fusió de gran part del gel dels pols, la qual cosa provocarà una pujada del nivell de la mar que pot arribar als 2m amb les inundacions que això provocaria a països com Holanda, la Índia i altres.

4.- Avançament dels deserts per disminució important de les pluges.
5.- Aparició de malalties tropicals en zones on no hi són actualment (Ex: a Espanya).
6.- Desaparició de multitud d'espècies animals

Què podem fer per reduir l'efecte hivernacle?

Per tal d'aconseguir reduir les emissions de gasos contaminats cal destacar que tots podem aportar el nostre granet de sorra. Així, cal:

- * Conscienciar tota la societat de la importància de ser respectuosos amb el medi ambient i de reduir l'efecte de les nostres accions damunt el medi ambient.
- * Reciclar tots els materials que es puguin reutilitzar.
- * Fomentar l'ús del transport públic i l'ús de cotxes no contaminants (p.e. que utilitzin altres combustibles com l'hidrogen)
- * Reduir el consum elèctric (recordem que l'energia elèctrica prové de la crema del carbó i el petroli). Així és important l'ús racional de l'aire condicionat, la calefacció, fomentar l'ús de bombetes de baix consum, etc.
- * Potenciar les fonts d'energia netes i renovables (eòlica, solar, hidràulica,...).
- * Construir vivendes i edificis més eficients energèticament.

* Conscienciar els governants dels diferents països per tal d'aplicar immediatament polítiques de reduccions d'emissions(ex: protocol de Kyoto).

Respectem el medi ambient i fomentem el desenvolupament sostenible. En les nostres mans tenim la salvació del planeta d'un esclafament bruscat que no s'ha produït mai abans a aquesta velocitat.

Ixchel Lochman i Margalida Font

MAGDELENA CARRILLO

La professora de castellà Magdalena Carrillo ha estat una de les professores que ha pogut presenciar la vida a Guatemala i els seus costums. Aquesta professora va estar 3 mesos allà i diu que és un lloc que una persona amb avanços tecnològics no hi podria viure. De fet, a ella li hagués agradat ésser-hi més temps però es va posar malalta i va haver de tornar cap a Mallorca. En aquesta entrevista ens explica com és la vida a Guatemala.

Magdalena, quin temps que fa que est al centre?

Fa 10 anys. Vaig començar amb en Miquel Angel Pons, professor de ciències socials

Com va ésser que et vas interessar per tots

aquests programes d'ajuda?

Estava interessada per aquests temes i vaig decidir implicar-me i ajudar aquestes persones. Primer de tot

vaig començar amb un grup que anaven a centre Amèrica. I vaig fer 3 viatges: un al 2001, l'altre al 2002 i el darrer al 2003.

Sé, que vas anar a Guatemala, quin va ésser el motiu d'aquest viatge?

Tenia ganes de conèixer un altre tipus de vida, unes altres cultures. Jo els volia ensenyar

costums nostres i també, que ells m'ensenyessin els seus costums.

Realment, la vida en aquells llocs és tan difícil?

Vist des del el nostre punt occidental sí.

Com era l'escola i com feien la tasca els professors?

Era un tros d'edifici en runes que tenia el sòl de ciment, un "pizarrón", com ells anomenaven, al que que era com una pissarra però molt antiga.

I que fan els joves de la nostra edat?

Els matins estudiaven i després per la tarda treballaven.

Quin creus què és el problema del nostre temps?

Que el món està molt mal equilibrat. També és molt important la política que hi ha per allà que els han llevat les seves riqueses.

Veus possibles solucions?

No es pot fer gaire cosa però si almenys cada un posés el seu granet d'arena, es podrien arreglar moltes coses.

Que trobes de la joventut que hi ha en aquella escola?

Que son molt solidaris entre ells i si necessita una ajuda el seu amic li dona.

JUAN RECIO

Els alumnes de batxiller pogueren tenir la sort que Juan Recio els contàs algunes històries.

Primer explicà com va muntar o varen muntar l'ONG. Aquesta és formada per un grup de professors, que decidiren muntar o ajudar la gent sense recursos; realitzen la seva funció gràcies a l'ajuda d'escoles, ajuntaments, entitats públiques o privades; associacions de pares i mares; voluntaris, cooperants i un equip tècnic.

¿Dónde has estado ayudando?

En diferentes lugares de América Central y en Marruecos.

¿Siempre viajáis a los mismos lugares?

No.

¿Viajas siempre?

No, ya que tengo hijos, pero una vez al año sí.

¿En que estás trabajando actualmente?

Soy responsable de proyectos de cooperación para el desarrollo de la ONGD Ensenyants Solidaris y del STEI-i

¿En qué trabajaste en el pasado?

Soy profesor del Ciclo Superior de Administración de empresas, de las asignaturas de Gestión Financiera

¿Un recuerdo que destacarías y por qué?

El nacimiento de mis dos hijos; el porqué está claro.

¿Cómo se puede contactar con vosotros?

Con la ONGD Ensenyants Solidaris podéis contactar :
 ONG Ensenyants Solidaris
 c/ Marià Canals, 13 07005 Palma, España
 Tel. 971 91.00.60 Fax 971 91.00.61
 Mail: cooperacio@stei-i.org

¿Trabajáis en todas las islas o solo en Mallorca?

Trabajamos en todas las islas

¿Cuál es tu cuento favorito?

El primer cuento que me atreví a contar en público: "La historia de una gota de agua"

(Sigue en la página 33)

PRIMER CONCURS DE PORTADES PER A LA RESVISTA MYOTRAGUS

(...ve la contraportada). Aquí teniu una mostra de l'alta qualitat dels treballs presentats. Davant la impossibilitat, per raons obvies, de reproduir-los tots en aquestes pàgines, podeu veure'ls a través de la web www.cuinant.com/institut.

Selena Komorowsky

ó
ò
ó

à
í

ó
ó
ò

à
ó
íó

ò
óí

í

àí
í í

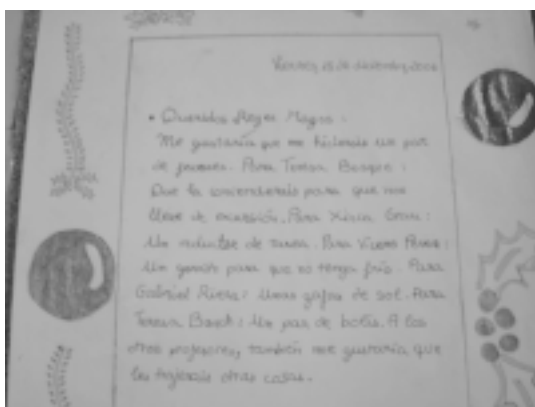
ó

NADAL 2006

Moltes són les activitats dutes a terme en el centre en aquestes esperades festes. Aquí en teniu una mostra.

Betlem autòmata restaurat, realitzat i muntat pels alumnes de quart d'ESO. Un bon exemple d'aplicació pràctica de la cultura del reciclatge i l'aplicació de la tecnologia i l'electricitat.

Cartes als Reis Mags d'Orient

Professors i alumnes acomiadaren el trimestre amb un concert de nadal on quedà pales, un pic més, el bon nivell musical dels nostres alumnes. La composició del programa fou : ***La campana del vespre, Ara ve Nadal, Petit Garçon, El vint-i-cinc de desembre, Els àngels a la Glòria, Les dotze van tocant, Have yourself a Merry Christmas, Corre al Portalico, Feliz Navidad, Sant nit, Joia en el món i White Christmas.***

CONCERT DE NADAL

Des de la redacció, l'enhorabona al departament de música.

Lluc Amengual

Aquest és l'esborrany de Soushiro Okita i Hajime Saito, dos personatges històrics, membres de la banda Shinsengumi (un grup de Samurais del Shogunat de Tokugawa (1600-1868), al Japó.

Aquest tipus de dibuix és el que s'empra per a preparar un manga o anime (còmic o sèrie animada, respectivament).

En aquest cas pertanyen a l'obra de RURONI KENSHIN, anomenada

“El gerrer Samurai”. Així i tot, també és coneguda aquesta obra amb altres noms : “Samurai X” o ”la Historia del samurai vagabund”.

El vint de gener de 1958 apareix en el número 1394 de la revista “Pulgarcito”; la primera història de Mortadelo i Filemón, dos agents secrets de la T.I.A. A partir d’aquí i fins els nostres dies, aquests personatges s’han fet tant populars que han travessat la línia del dibuix per endinsar-se en el cinema; l’any 202 amb la pel·lícula de Javier Fresser.

Altres personatges creats per Ibañez són Rompetechos, La família Trapisona, 13 Rue del Percebe, Pepe Gotera i Otilio i el Botones sacarino, entre d’altres.

Tots ells icones de diverses generacions.

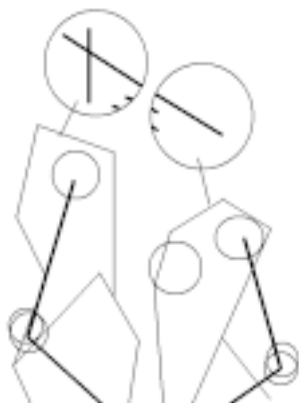
Nota : l'autor d'aquesta col.laboració-dibuix, basat amb els populars personatges del dibuixant l'espanyol Francisco Ibañez Talavera, vol mantenir l'anonimat.

“POWER” PAINT

Qui necessita grans programes de disseny tenint a l’abast el més simple i efectiu sistema de dibuixar amb l’ordinador? El Paint segur que no es un desconegut per cap de vosaltres, potser un dels programes més coneguts de Windows seguit del típic cercamines, els solitaris o el Wordpad.

El procediment per “currar-se” un dibuix amb el paint és simple i el fet de que quedi “pro” sols depèn de la paciència dedicació i constància a l’hora de crear.

PAS A PAS:

1. Fent formes geomètriques i simples fer el que seria l’esquelet del dibuix, així ens feim una idea més clara del que anam a fer i les proporcions seran més correctes.

2. Arriba el moment de exprimir la imaginació i creativitat de cada un, tenir paciència i no desanimar-se per les cagades, aquí ve quant se fa el que serà el **DIBUIX ORIGINAL**, tot això fet damunt de l’esbós que hem fet posteriorment, si pot ser amb un color diferent.

3. Una vegada tenim el dibuix apunt, **MOLT** alerta, esborram l’esbós de davall, si em fet el dibuix d’un altre color serà molt més fàcil, seguidament i també amb un altre color hem de fer les ombres, pot parèixer difícil, però és mes simple del que pot semblar, només t’has de fitxar i imaginar-te des d’on ve el llum, per aixó t’has de fer una idea des d’on hi ha d’haver les ombres (tot es pràctica).

4. El següent es colorar, és molt simple i fins i tot divertit, sobretot si t'has "currat" l'ombrejat, es com si el dibuix cobrés vida.

5. Per acabar no més fa falta procurar un fons al dibuix, sense fons queda molt fat, (què és un pa amb oli sense oli?) ja m'enteneu. Us hi podeu matar més o menys. Com tot depèn de cadascun, però heu d'anar alerta, no heu de permetre que el fons us espatlli el dibuix.

I aquí teniu com treure suquet a un programa, al qual jo, m'estimo molt.

Enguany, com a gran novetat, la revista s'endinsa dins el meravellós món de les historietes per fascicles. I l'encarregat i privilegiat no podia ser altre: el nostre company Lluís Reynés que, com recordarem per l'entrevista que li va fer n'Xchel a la seva secció Gent D'aquí, és un expert en crear històries, ja que és un dels directors, l'editor, actor i el productor de la música de la pel·lícula que anunciem (La Última Batalla), a més de ser conegut com a Dj (amb el nom de Starkin Dj) i altres collonades com presentar desfilades. Així que disfrutau de la primera entrega:

PERNO SABER QUÈ ESCRIURE, NO SÉ NIEL TÍTOL.

PRÒLEG (Un monòleg per trencar el gel).

Què és de difícil escriure qualsevol cosa que faci riure! I més si ha de ser una història mínimament decent i publicable! Pobre de mi que em pensava que seria tan fàcil com escriure el guió d'una pel·lícula pornogràfica –ja sabeu com acaben, o no?–.

Vosaltres ja em veieu en una taula amb un bolígraf BIC, un full en blanc sense títol i un tassó de suc de préssec –diuen que va bé per pensar. Jo m'ho crec–. Tot preocupat, sense res més a fer que escriure una història de riure que ni tan sols sabia de què aniria.

Però vaig trobar un tema al carrer, mai millor dit. Us explicaré, encara que no us ho creieu, el que li va passar a un innocent amic els primers dies de les curtes vacances nadalenques passades, després de tenir un encontre una mica estrany. *Ojito!* Jo no dic que sigui veritat. És, doncs, el diari d'un fantasma.

Bé, un apunt més vull fer; he dit que foren unes vacances curtes perquè cada dia em vaig aixecar com a mínim a les 12 del migdia. I segurament no vaig ser l'únic. Què no? Què voleu que cridi als de C.S.I. (*Capdefabes Sense Insomni*) a comprovar l'estat dels vostres llençols després de Nadal? Perquè devien estar destrossats...

Abans de començar amb la trepidant història, com qualche espavilat/da ja deu haver comprovat per ell/a mateix/a –hem d'acabar amb el masculisme d'una vegada, fins i tot a la més miserable redacció com aquesta–, que es podria considerar aquest miserable pròleg, que no ve a compte, és un monòleg. I no cal dir el que és, veritat? Bé, tanmateix hauria acabat explicant-ho. Un monòleg és una narració d'un personatge que xerra tota sol o en companyia sobre les seves coses, problemes principalment. Però allà va la meva pregunta, per mi interessant: un monòleg és una història? Deixant de banda si aquestes línies poden fer passar el temps d'una manera acceptable, no sé si ho és. Si la resposta és negativa... Així i tot jo crec que sí –si no ho és, estic ben arreglat- i ja que he començat i no tenc cap altre idea –mal senyal-, continuarem amb aquest *cuento*.

DIARID'UN FANTASMA.

Dimarts, 26 de desembre de 2006:

Estic començant unes vacances de Nadal que de segur que em semblaran curtes, de l'única manera que mai no m'hauria imaginat: escrivint. Us explico; se m'ha acudit la gran idea d'escriure un diari per passar el temps. No sé fins quan durarà aquesta comèdia, però podria passar com un hobby més dels que tenc. Un hobby, a més, que sempre et fa quedar bé: I tu

(l'eterna pregunta) tens qualche hobby? Jo?, escriure. I els altres: ooooh... D'aquesta manera, deixaré de banda les meves estimades afeccions de guardar-me les ungles tallades i la col·lecció de rates dissecades per mi mateix, aficions de les quals n'estic molt orgullós, per dedicar-me, doncs, a l'escriptura.

No sé si he començat amb bon peu, però què hi farem? El cert és que no he començat ni tan sols per posar el nom. Per ventura deu ser pel trauma que tinc amb el meu nom des de ben petit. Perquè si; no m'agrada gens el meu nom: em dic Josep Maria Aznar Zapatero i tenc 17 anys. A ningú no li agradaria tenir aquest nom...

Dimecres 27 de desembre de 2006:

Jo que em pensava que en aquest diari, o sigui, la meua vida a partir d'aquestes línies, no em passaria res d'interessant ni que valgués la pena! Doncs no: ha passat. I mira, n'estic ben content. Una parenta llunyana de Màlaga, que es nom Virtudes de los Milagros (Virmila pels amics) segons m'han dit, feia tres setmanes que era morta. Em sembla que va morir asfixiada i que la trobaren amb una joguina eròtica a la boca, que no fa falta que digui el nom, ja que n'existeixen moltes i us ho deix a la vostra imaginació. Només us dic que era de tamany XXL. Jo no n'havia sentit mai a parlar de la Virmila, sempre me l'havien amagada, malgrat que la pobra dona, que amb pau descansi i que en el cel sia, tengués un xalet de collons de mico als afores de la ciutat. I això és la bona notícia. Em tenia tant d'afecte, encara que jo no la coneixia, que me l'ha regalada per Nadal, la casota.

Jo tampoc m'ho creia fins que no vaig veure el caramull de claus damunt les mans, el dia del notari, ja m'enteneu, condenada burocràcia! Tampoc no m'ho he pensat quan les tenia i he decidit anar-hi aquesta mateixa nit. Ja tenc feta la maleta. L'havia feta abans de posar-me amb aquest diari mentre escoltava el meu grup preferit: els Little Boy. Bé, els meus pares m'han prohibit anar al xalet però hi aniré. Quins collons, és casa meua!

Dijous 28 de desembre de 2006:

En aquella casa (més ben dit aquella merda asquerosa de quadrilla) no hi tornaré mai més. De fet, no he passat ni tan sols sis hores allà dins. No ho he pogut resistir. Crec que cap ésser humà no podria estar tancat en aquelles parets més d'un dia. Per què? Voleu que us ho expliqui? Després no em faig responsable dels voltres malsons...

Quan vaig poder esquivar els meus pares, vaig agafar la mobilette i vaig anar tan ràpid com podia la moto a la casa (Bé, cal dir que està tuneada). No era molt lluny, a uns escassos quatre kilòmetres. Després de sortir de la ciutat, havia d'agafar la carretera que duia als afores i després l'empinada costa que duia al xalet. És clar que la meua

LLUÍS REYNÉS

apreciada motocicleta no va poder pujar més de cent metres, així que la vaig deixar allà tirada i vaig fer els darrers metres a peu. Fins que hi vaig arribar, per fi.

La casa, gairebé amagada entre el bosc, era grandiosa, de quatre pisos, i gaudia d'unes vistes maravilloses. Em devia caure la baba. Només pensar el que faria en aquella luxosa mansió, les al·lotes que hi duria, la bauxa que hi hauria... la llibertat!

Primer vaig tardar uns minuts en saber quina clau era la que obria la portassa, però finalment vaig poder entrar-hi. L'entrada era molt bonica i grossa. Es veia que la cuina, la cambra d'estar i tot el que vaig veure de reüll que estava moblat, perquè vaig anar directament a la suite. Un desig em va ocupar tot el cos: havia de dormir.

Aquí, en aquest moment, ja notava quelcom d'estrany en el meu interior i el color de la casa, d'un roig intens i alhora sensual, li donava vida a aquelles parets. Després de pujar les escales cargolades, però, em vaig aturar de cop en el passadís del tercer pis. A la paret hi havia una tauleta i damunt d'aquesta, una fotografia vella. Era d'una dona jove i atractiva. No em va donar temps a més, a admirar aquella figura. La sensació de dormir i d'anar a la cambra principal era de cada vegada més forta. Vaig obrir la porta i directament vaig anar al llit i em vaig estirar. No vaig durar més d'un minut amb els ulls desperts, oberts com dues pilotes de tennis. És que encara que no ho assimilava, ho reconec: estava cadagat de por, senzillament acojonado. Però no podia sortir, un altre cop aquella sensació.

Ni tampoc vaig durar-ne deu dormint. Quan encara no estava profundament dormit, uns crits em varen despertar. Eren uns gemecs acompanyats d'un renou. Un renou que ben bé semblava el d'un llit metàl·lic mentre s'hi fa alguna cosa damunt... En aquell moment no era capaç de saber què era. El renou i els gemecs, com si fossin del passat, s'aturaren de cop quan, després d'aixecar-me, vaig obrir la porta de l'habitació. Va ser llavors quan vaig tornar en si. I també quan vaig començar a córrer. No és que sigui un poruc, però no hi podia estar més temps allà. No vaig arribar molt enfora. Enmig del passadís, una ombra tenebrosa em tapava el pas i no vaig poder fer res més. Vaig caure fulminat.

Calcul que em vaig despertar una hora després. Estava totalment despullat. Intentaré suavitzar una mica el que ve ara, però sapigueu que m'ha costat molt. Perquè, sense exagerar, varen ser els pitjors moments de la meua vida, i ho seran fins que em mori.

Estava molt cansat. El simple fet d'obrir els ulls m'extenuava. El pitjor de tot que ara recordi va ser en l'estat que havia trobat... en el que havia quedat de... de les meves parts nobles, en definitiva. Efectivament el meu bé més preciat estava destrossat. En aquell moment no sabia perquè estava així, sino que ho vaig saber hores després. Llavors vaig veure aquella bèstia d'esquena. Una esquena nua, molt corbada i plena d'imperficcions, grans, venes a punt de rebentar.. Gairebé no podia distingir ni el color de la pell, si

és que se'n podia dir pell d'allò. Tot el seu cos era translúcid, transparent, de segur que no era humà. Es va girar. I li vaig poder mirar la cara somrient. No vaig poder més. Em tornava a desmaiar.

Havien passat cinc hores des que vaig entrar i ja en volia sortir. Sense pensar en res, després de despertar-me i comprovar que aquella mena de monstre ja no hi era, em vaig vestir i vaig sortir de l'habitació amb una rapidesa que fins i tot jo no em pensava que tenia. M'havia recuperat del lapsus. La casa ja no era la mateixa. Bé, si que ho era però ara les parets eren grises i feia una pudor increïble a sexe. A més, la fotografia era ocupada per una vella horrorosa d'uns 90 anys d'edat. Vaig baixar les escales on quasi em mat, vaig agafar la maleta i vaig sortir escapat. De cop i volta tot el terra començà a tremolar. No m'ho vaig tornar a pensar dues vegades, i no vaig aturar de córrer. Mentre baixava cap al lloc on havia deixat la moto, però, aquella casa em guardava una cosa més. Va ser un crit esgarrifós, d'aquells que queden gravats dins la caparrota, i desgraciadament el vaig poder sentir perfectament, nítidament i clarament: "Què vaig de fooortaaa!!".

Un cop a casa, on mai no havia estat millor, vaig poder pensar, ara sí, amb major claredat. Aquella dona de la fotografia era la Vermila, una ninfomana que em va triar a mi com a la seva primera víctima després de la mort. Aquella nit no vaig poder dormir molt més. Després de dutxar-me a fons i posar-me una sumptuosa venda a les meves parts baixes, vaig decidir escriure tot el que m'havia passat. Eren les cinc de la matinada.

Divendres 29 de desembre de 2006:

Ho he pensat encara més profundament i he decidit un parell més de coses. No acceptaré la casa –només faltaria- i intentaré borrar tots els records d'aquell fantasma o monstre. I també he decidit acabar amb aquest diari. Per què? Crec que m'ha donat mala sort. Qualsevol que llegeixi aquest diari pensarà que sóc un fantasma i això, el diari d'un fantasma.

EPÍLEG: Us he de ser sincer. Aquest paio no és molt amic meu, simplement un conegut. Bé, ja posats puc dir que l'odi és l'única relació que hi tinc. És que amb aquest nom... Però bé, m'ha ajudat a trobar un tema. Aquest diari el vaig trobar tirat al terra del carrer, davant la seva casa. Just llegir les parides que posava, vaig decidir explotar-lo un poquet. I ja sabeu. Quan trobeu en Josep Maria Aznar Zapatero, pensau: mira! És aquell del fantasma!, i li pegau una bona llosca de part meua.

FI

P.D.: Si té èxit aquesta secció (Així ho esper), no dubteu que hi haurà una segona història al Myotragus 4.

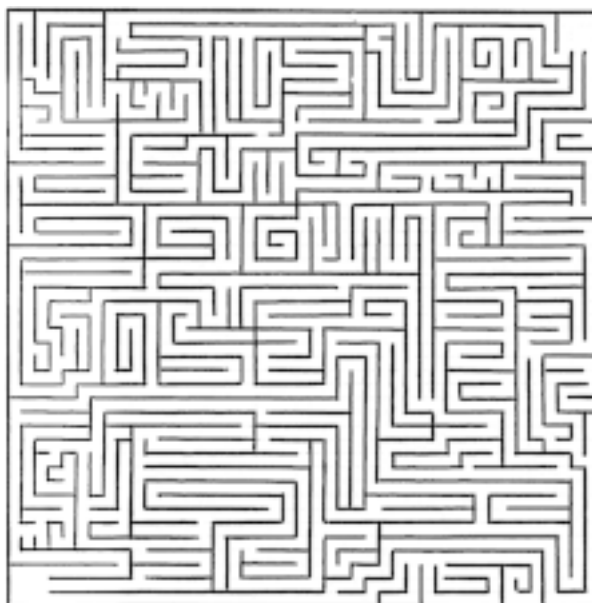
Rectific: SEGUR que hi haurà una altra història (Vaig un poc sobradet). I aquesta serà 'espacial'...

Aquí el tornam a tenir! El gran Sudoku!
El joc dels passatemps-addictes per excel·lència! Però pels qui sou nous en la pràctica del trencaclosques matemàtic nipó, no us preocupeu, és ben fàcil. Tampoc és per estirar-se els cabells amb tants de *números*...

L'objectiu del joc consisteix en omplir amb nombres un requadre de 9x9 caselles (81 en total), dividit a l'hora en 9 requadres de 3x3. El joc ja comença amb alguns nombres de l'1 al 9, així que només caldrà completar-lo. Com? S'ha d'omplir de manera que cada fila, cada columna i cada requadre de 3x3 contengui nombres (sempre de l'1 al 9) sense repetir cap xifra. No fa falta que que els nombres sumin res de res ni hi ha més condicions. Senzill, o no?

Fàcil			Més			Alt		
	7	8 2		9	5 4 8		3	8
1 5			5 6 2	8	1	7	7	
	4 9 5				7			5
8				6 8	2 1		8	7 4
		2 3 1		4		5		
9			8 1	6	9		2 8	
6 3 1				3		6 5	1 3	5
	1 4 9			7 9	3	2	5 6	7 3
							2 9	

ARRIBADA

INICI

El laberint

Si trobes que la teva vida és avorrida, nosaltres t'ajudem (no fa falta que ens donis les gràcies...). Vet aquí el nostre nou repte: el laberint (i vius amb ell que és de **FABRICACIÓ PRÒPIA**). A què esperes? I, per cert, si voleu fer trampes (típic: començar per darrere) en podeu fer, tanmateix és més difícil. Sort! En necessitareu...

Paraules: Animal, gos, moix, ocell, peix, rata, conill, insecte, tortuga, serp, aranya, ase, cavall.

LIDIA Mª GALDO LUQUE

A	X	P	E	I	X	X	D	J	L	N	G	S	A
F	R	I	N	F	P	O	I	E	F	S	N	H	I
C	X	A	N	I	M	A	L	Q	M	E	G	H	N
D	O	M	I	N	G	I	T	L	E	R	O	H	S
H	X	N	J	H	C	Z	L	J	R	P	S	F	E
L	Y	J	I	R	A	E	M	E	O	N	S	W	C
F	W	F	W	L	C	E	J	F	M	N	E	S	T
Q	X	B	V	O	L	A	V	A	A	A	F	A	E
A	H	O	I	S	T	B	M	J	R	M	D	A	A
M	O	I	X	U	T	A	L	I	B	A	I	F	S
S	A	I	Y	C	B	A	S	E	B	L	N	G	E
A	X	E	T	O	R	T	U	G	A	K	D	Y	R
A	J	I	T	O	X	Y	X	P	S	G	V	A	A
R	A	T	A	G	R	C	A	B	A	L	L	A	E

	6	1	4	5					
		8	3	5	6				
2									1
8		4	7						6
		6			3				
7		9	1						4
5									2
		7	2	6	9				
	4	5	8		7				

Batxillers

Ixchel Lochman Mongeot i Margalida Font

Durant el primer trimestre els alumnes de primer i segon de batxiller han fet diferents activitats: uns per recaptar fons pel seu viatge d'estudis i els altres, amb l'ajuda dels alumnes de segon, han recaptat fons per ajudar a l'ONG Ensenyants Solidaris, que recapten diners per ajudar nois i noies de països tan diversos com: Guatemala, Hondures, Argentina, Brasil, Perú,

El Salvador, Nicaragua i al Marroc, entre altres llocs.

Els alumnes feren un berenar solidari, amb la col·laboració del departament de castellà i els membres del cicle formatiu de cuina, que col·locaren i preparen les coques, les tallaren; per tal que la seva venda fos més senzilla. Durant el berenar es recaptaren uns 310€, gràcies a la col·laboració dels alumnes, els professors i l'equip no docent que participa comprant les coques, fetes pels alumnes de primer de batxiller A i B; i begudes portades pels alumnes de segon, es preveu que es podria repetir l'activitat durant el curs així com els pròxims cursos.

Els alumnes de primer i segon feren una altra activitat conjunta, que fou l'activitat per la qual recaptaren fons. Vingué un membre de l'ONG, amb el nom de Juan Recio, que durant una hora els contà contes de diferent autors i èpoques, foren per exemple: "Yo sé todos los cuentos", de León Felipe; "Orden alfabético", de Juan José Millas; "Instrucciones para dar cuerda a un reloj", Cortazar; ens conta contes d'altres llocs del món, com per exemple: "La mosca y el juez", un conta Sahrauí; "La muerte del rimador", conta de Guatemala, de González; "Con razón o sin ella"; i "Cambio de cabeza".

Els alumnes de segon de batxiller feren diferents activitats per recaptar fons: venda de coques el dia de les verges, organitzaren un sopar amb diferents concerts al Puig, un divendres a nit, on hi hagué l'actuació de diferents grups musicals com: Pedrito de Campanet, Little Boy... l'actuació de Dj Market i Coling foren aplaçades, tot i que es pogué veure'ls actuar a la festa de després de la desfilada, on també va participar Dj Katy. **(Veure entrevista a la pàgina 17 d'aquesta revista.)**

Altres de les activitat que varen fer foren diferents sortides durant aquest trimestre: anaren a veure Sóller, la part més històrica; així com també anaren a muntar a cavall a Son Molina.

Activitats Extraescolars del primer trimestre

Text: Ana leila Amorós Fotografia :Margalida Font i Juan Antonio F ernández

Un altre trimestre que acaba i una altra llarga llista de les activitats que s'han fet durant aquest.

Tossals

Cal destacar:

- El taller d'educació sexual en el qual participaren els alumnes de 3r d'ESO. Els alumnes parlaren del tema sense incomoditats i resolen tots els seus dubtes sobre aquest món tan desconegut (o no)... Quatre hores que segurament varen ser de gran ajuda per tots/es.
- El taller de científics a “La Caixa”, per a 3r i 4t d'ESO, a l'antic Gran Hotel. Des d'aprendre com es fa una pasta de dents fins a estar sotmesos a una falsa “màquina de les mentides”.
- L'excursió de Cúber a Sóller a peu, pels alumnes de 3r d'ESO i la de 4t: Tossals Verds-Lloseta. Unes sortides que ens ajudaren a que ens coneguérem un poc més del que ja ens coneixem...
- El recital poètic-literari del departament de castellà al qual assistiren els alumnes de Batxillerat.

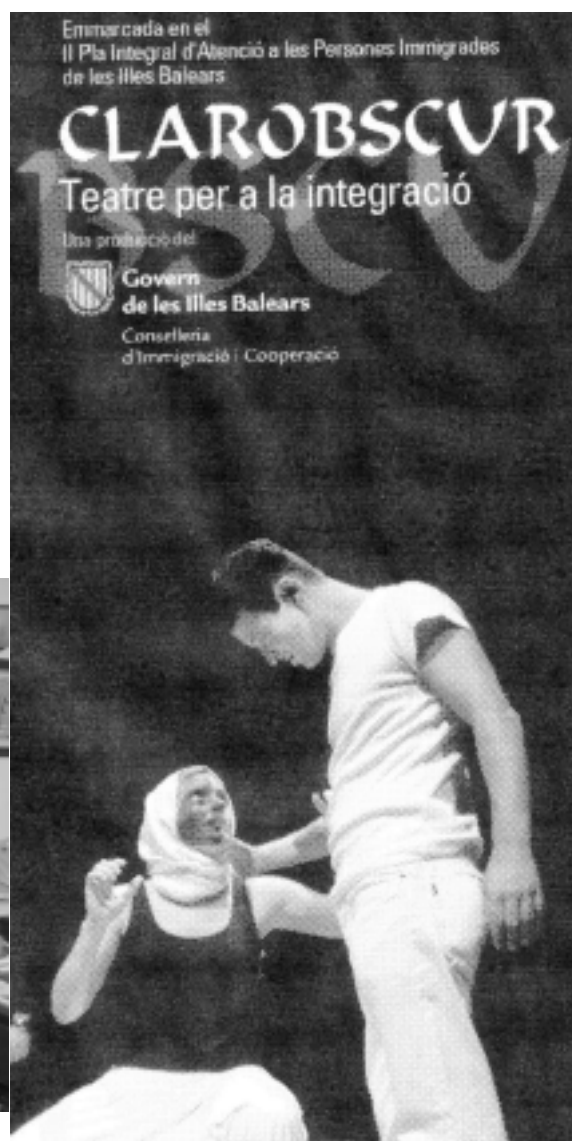
3rESO

- Els jocs de contacte dels alumnes del 1r d'ESO es relacionaren de manera més profunda (no sigueu mal pensats) entre ells.
- La sortida que feren els alumnes de palic, que ja coneixen Biniaraix i Les Tres Creus.
- Taller de interculturalitat per als alumnes de 4t d'ESO per una ONG.
- Els alumnes de l'optativa de comunicació audiovisual conegueren Megasport.
- Itinerari històric per Sóller de cultura de 1r de Batxiller, organitzat pel departament de ciències socials.
- Els alumnes de 3r i 4t d'ESO assistiren al teatre de Bunyola, per veure una obra sobre els problemes de racisme que hi ha en l'actualitat, a càrrec del grup Clarobscur.
- Els alumnes de 2n de Batxillerat anaren al cinema en tren.
- 1r d'ESO A, B i C anaren a Palma en tren a veure diverses exposicions.
- Els alumnes de Cuina varen anar a Muleta de Ca s'Hereu a peu i visitaren el seu agroturisme.
- Els de cuina també feren que ens posèssim les botes amb els seus bunyols per Les Verges.

1cfc- Visita a Muleta de Ca s'Hereu

COMENTARIS GRACIOSOS SOBRE L'ENQUESTA (DE L'ANY PASSAT...)

Enguany, des d'aquí, la redacció d'esports, recuperam un document de l'any passat, que per raons alienes a la nostra voluntat, no va sortir publicat a la Myotragus 2 (Vosaltres, innocents, pensareu: "Què són de vagos!"). Doncs sí. No us equivocau... El cas és que va sortir publicat a la nostra arxiconeguda pàgina web (<http://www.cuinant.com/institut.htm>), però per si no hi heu pensat, el publicam (No ens malinterpreteu: ens fiam de la vostra Santa Voluntat).

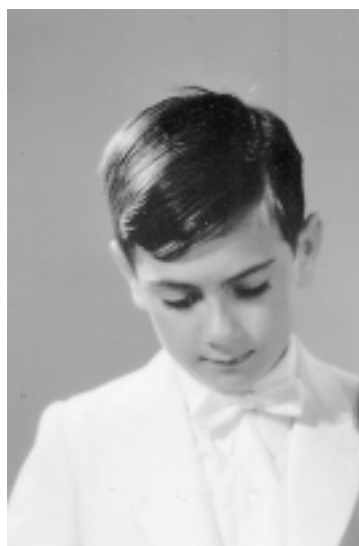
Bé, situarem als alumnes nous: Es tractava de mostrar els comentaris graciosos que sorgiren arrel d'una enquesta esportiva que vàrem fer el curs passat. Així, que després de veure els resultats de les respostes purament estadístiques, i vist el gran nivell d'imaginació, d'aportacions *freakies*, en definitiva, un poc de tot; aquí en teniu el resultat :

- *Hola!! Adéu.*
- *N'hi ha un parell que posen que fan kàrate i no estan federats ni associats a cap gimnàs... I amb qui practiquen, amb les gallines, amb sa mare, amb qui, per favor, que tenim por.*
- *Molts de vots de jugadors com els de Beckham o el "Niño" Torres (Que de nin no en té res...) estan en rosita... Sense voler fer un comentari masculista, i sense voler menysprear aquests dos grans jugadors, serà resultat d'un vot femení, eh nines?*
- *Vaig a fer les proves amb el Madrid C. No hi havia Madrid J? Jo, per exemple, vaig fer proves amb el Madrid ZP.*
- *El futbol està massa mediatitzat i resta importància a altres esports. Però, qui t'ha demanat l'opinió? Gràcies de qualsevol manera. En prenem nota.*
- *M'agradaria demanar per a què serveix tot això. Posaran una piscina? Em sap greu, les nostres gestions no arriben a tant. Si tens calor, dutxa't. I per cert, aquesta no és la secció Pare Noel.*
- *S'ha de confiar més a l'hora d'elegir els/les titulars d'un equip. Què passa, no jugues gens? Les empreses de treball temporal són a una altra secció.*
- *Amb tants de deures no puc fer res. I tant, és l'excusa perfecta del mal estudiant i mal esportista. I sabem que ningú no és perfecte.*
- *Aquesta enquesta és per qui juga a bàsquet o futbol perquè no posau: quin és l'esportista, sinó el jugador, que més admires?. Ho admetem, ens vàrem equivocar. Però bé t'ho podies imaginar que anava per tothom...*
- *El meu grup preferit és el Canto del Loco... "Planeta Tierra llamando a Perdido", ¿hay alguien ahí?*
- *Jo faig moltes pujades amb moto. Idò, tira't de sa moto.*
- *El meu sensei (mestre) és el meu preferit. Vaja fantasmada... "Kagate Kid".*
- *El meu entrenador és beneit. Un altre... No és la secció de queixes. Espavila't i guanya't el "puesto".*
- *El Madrid és molt trist. Hala Madrid, Hala Madrid, caballero del balón...*
- *Visca el Barça i que enguany guanyam la lliga i Champions. Aquest any sí (en tancar l'edició no sabiem el resultat amb el Milan, així que fins que no tinguis el sac ben lligat ... (Cal dir també que enguany ja ho sabem)...*
- *Enguany es repetirà la frase del segle: "Madrid, cabrón, saluda al campeón" Prou de conyes Madrid-Barça, que n'hi ha que som colchoneros, béticos o "nasios pa sufrir".*
- *Jo vaig qualche vegada a fer excursions (llargues) per la montanya. Tanta sort que són llargues, perquè sinó et tractarien de boletaire.*
- *En George Bush és el millor rematador de cap del món. Per qualche cosa l'havia de fer servir, o no? Sí, per menjar galletes.*
- *Barça a 2ª divisió. Aquest any no.*
- *M'agrada molt el Barça i el diumenge vaig amb les amigues a veure el Sóller. Es tractava de "practicar" esport, no mirar-lo. Tot i que estiguin molt bons. Alguns, no tots.*
- *Seria convenient que tothom practiqués un esport ja que és molt bo per relaxar-te. Ben dit, bon consell. Un amb seny.*
- *Jo abans jugava a futbol i sóc bo. Primer: es diu "abans". Segon: com així ets tan bo i no jugues?*
- *Federat amb el C.FCIDE fins ahir. Ja t'han tret o t'ha fitxat el Madrid?*
- *Volem més ajudes pel ciclisme. Ja hem dit que això no és la secció Pare Noel*
- *En Ronaldinho té màgia. Però mooolta.*
- *Jo no faig cap esport ni el mir per la tele. Idò què fas?*
- *El meu pare és el meu jugador preferit. Això és amor paterno-filial...*
- *Pujar i baixar escales és un esport? Depèn, existeixen campionats tan reconeguts com pujar l'Empire State. I tu on pugues, al barranc Biniaraix, o les escales de ca teva?*
- *El millor esport és la F1. Si menes sí, si només el mires ho deixarem amb "afició".*
- *No ho sé. Us posaria qualche cosa però no sé què escriure. Idò, fixa't el que arriba a posar la gent.*

Redacció revista.

Descobreix quins professors i professores del nostre centre són aquests jovenets de les fotografies.

Pere Rullan

Fa uns anys (principis dels anys 90) la marca de cotxes d' slot: Scalextric; va treure al mercat els primers cotxes de raid (cotxes tot terreny) que participaven a les diferents proves que es disputen en aquesta modalitat del món del motor, la més coneguda El Dakar. Els cotxes d' slot són representacions dels cotxes reals a escala 1/32 o 1/24 (normalment), amb tot tipus de detalls i unes característiques tècniques apropiades pel terreny : amb tracció 4x4 , guia basculant, diferents tipus de suspensions, un motor més potent. A més els cotxes anaven acompanyats amb unes pistes del color de la arena, dunes, obstacles....

Fa 2 anys l'altre gran marca d' slot : Ninco, va recuperar aquesta categoria i va treure nous cotxes de raid.

I aquest passat novembre Scalextric ha tornat a treure un circuit amb dunes, ponts, oasis,... (usant els motlles vells pel que fa a les pistes , però amb nous cotxes).

Essent els dos primers

models el Mitsubishi Montero EVO i el Volkswagen Touareg que conduïren dos pilots espanyols a la passada edició del raid : Nani Roma i l' excampió del món de rallys Carlos Sainz.

Un altre exemple igual és el del món tuning en què com no hi podia faltar, també és representat, hi ha circuits que representen la ciutat i l' entorn en el qual es desenvolupa el tuning, així com semàfors, línies contínues, neons, les voreres de la carretera,...

Però això només és una petita part d' aquest món: ja existeixen circuits que et permeten realitzar avançaments canviant de carril, i fer una estratègia sobre la quantitat de combustible, per exemple ... És a dir que en aquest hobby sempre estàs entretingut perquè sempre hi ha novetats , vos convid a que ho proveu ja que en el nostre centre tenim la sort que sempre a final de curs hi ha una petita competició i vos hi podeu apuntar, segur que hi quedareu enganxats ; Ja que no només es fer voltes amb un cotxet per una pista sinó que quan condueixes el cotxe pareix, et dona la sensació que hi vas dedins i pots viure el món de la competició del motor a un preu molt més assequible que el de bon de veres

- Esto es un hombre que está paseando al gato y le pregunta una joven -¿caraña?- No, gato.

- Dos borrachos van por la calle y uno se pone a llamar en una farola como si de una puerta se tratase y dice: Que raro que no me abran. Y le contesta el otro: Pues sigue llamando que arriba hay luz.

- Mamá, mamá, me voy de caza -Llévate a los perros- No, que me voy pa ziembre !!!!!

- Hi havia una tortuga que es tirava d'un arbre i, paf!!! es tornava a tirar, paf!!! se tornava a tirar, paf!!! se va tirar un parell de vegades de l'arbre i una parella de coloms que miraven van dir, què dius, li diem que és adoptada????

- Papà, papà compra'm un cotxe - et compraré una merda- NO UN TWINGO, NOOO!!!!!!

- Es troben dos bojos pel carrer i li diu un a l'altre: "collons Pep que ara t'anava a cercar..." i l'altre li diu: "doncs ves-te'n, que jo t'esper aquí".

- En Jaume entra en un restaurant i el cambrer li pregunta

- Què desitja ?

- Una truita

- Francesa o Espanyola?

- M'és igual, no penso xerrar-li.

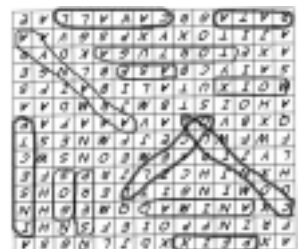
- Dos amics van pel carrer i un d'ells cau dins un forat. L'altre li pregunta molt preocupat.

- Thas fet mal?

- Encara nooooooooooooo.....

Buena MRD FABIO PARADA

Me alegra ver la felicidad interna de la loca mente enferma que me recuerda que reír es una ofrenda del cielo aunque a veces este menda no se comprenda ni a él mismo. Traigo un mensaje: conmigo y con todos hago paces y viceversa porque todos somos capaces de sentirnos completos. Cada loco con su tema y este es el tema que nos llena, frases escritas que rompen esquemas. Escribo y me siento vivo y me siento vivo cuando escribo, coordinación de estructura y contenido. Amo el rap, rapeé, rapeo, soy raper, ¿rapearé? No sé, sólo sé que ahora mi corazón late. Y que mola, amor en epístolas acompañadas de banda sonoras, no moda que no da nada más de sí. En fin.. ¿ El rap es una mierda? Es buena mierda ahí acertaste aunque tú de rap no entiendas. ¿Entiendes?

Solutions trencaclousques Myotragus nº 3

LES ALTRES PORTADES SELECCIONADES

Myotragus

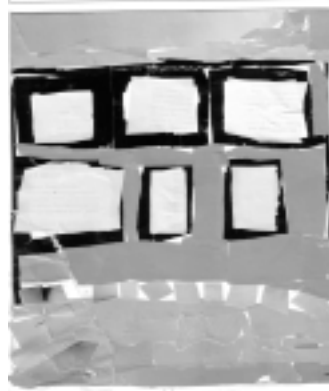
Pedro salinas

Myotragus

Aurora Bauzá

Myotragus

Victoria Vicenç Mora

Myotragus

Yoji Sargent i Carla Ripoll.

163 foren els treballs presentats per al concurs de portades, dels quals 6 foren elegits per votació popular, per raons de maquetació i impressió se n'escollí una, sense menys prear a la resta que aquí us presentam. Enhorabona a tots els participants...

(continua a la pàgina 24)

Myotragus

Carlos Amengual Raxach

